

РЕЧЕ И ТОН ОТЪ СЕБЕСИ: НЫН БѢХМЕ СТ-
ВРАДНАЛИ ТОВА ДѢТЕ, ЗА ДА ГО НМАМЕ
КАТО ЕДИНЪ ЗАЛОГЪ НА БЕЗОПАСНОСТА ТА-
СИ, Но то се слѹчи съвсѣмъ на противъ,
зашто това сѫщо-то дѢте е, кое-то
ни проважда на смерть. Слѣдоватъ ли-
жно е, че иматъ правдъ синези, кон-
то думатъ. « Всѣ-то ст҃рѣва зло, вы-
« наги трѣба да се накажи. » Но мла-
дый Рихардъ, кон-то вынаги се показ-
ваше добръ и чудесенъ на Генрихъ, на
когото и сърдце-то не тѣглише єще на
злого, рече. « Богъ е пастанилъ бѣга-
нѣ-то на това дѢте. Азъ се нарїчамъ
пастланъ, зашто го гледамъ, че стон
плач при родители-тѣ си, ако и даетъ при-
чина на смертьтѣ ми. Но надѣвамсѧ, че
Богъ ще покаже тѣкъ силѣ-тѣ си, и
трѣба невинныѧ да избави, а винова-
тыѧ да накажи, зашто онова, кое-то
ми го избаше майка ми многажды, ето